

document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:JDORA:2025:002.#####

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA #####

SECȚIA PENALĂ

Operator de date cu caracter personal 3161

Dosar nr. #####/271/2024

SENTINȚA PENALĂ NR. #####/2025

Ședința publică de la 23 septembrie 2025

Completul compus din:

Președinte – #####

Grefier – #####

Ministerul ##### a fost reprezentat de procuror #####, din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria #####, la dezbaterile din data de 08.07.2025.

Pe rol pronunțarea hotărârii în cauza penală privind pe inculpatul #####, trimis în judecată sub aspectul săvârșirii, în concurs real, a infracțiunilor de:

- tentativă la infracțiunea de înșelăciune, prev. de art. 32 din Codul penal raportat la art. 244 alin. 1 și 2 din Cod penal;
- fals informatic, prev. de art. 325 alin. 1 din Codul penal (cu referire la Sentința civilă nr. #####/F/2020 emisă în dosarul civil nr. #####/111/2020 a Tribunalului Bihor);
- fals informatic, prev. de art. 325 alin. 1 C. pen. (factura fiscală emisă de către numitul ##### nr. 20/31.12.2021 în valoare de 5.000 lei reprezentând onorariu lichidator);
- fals în declarații, prev. de art. 326 alin. 1 C. pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 din Codul penal.

Procedura este legal îndeplinită fără citarea părților, conform prevederilor art. 405 alin. (2) Cod procedură penală.

Mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea pronunțată în ședința publică din 08.07.2025, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, în temeiul disp. art. 391 Cod procedură penală, s-a stabilit termen pentru deliberare, redactarea și pronunțarea hotărârii pentru data de 04.08.2025, 2.08.2025, dată la care s-a amânat pronunțarea pentru azi, 23 septembrie 2025.

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin rechizitoriul din data de 25.04.2024 emis în dosarul nr. #####/P##### al Parchetului de pe lângă Judecătoria ##### s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului #####, cercetat în stare de libertate, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- tentativă la infracțiunea de înșelăciune, faptă prev. de art. 32 din Codul penal raportat la art.244, alin.1 și 2 din Cod penal

- fals informatic, faptă prevăzută de art.325, alin.1 din Codul penal, (cu referire la Sentința civilă nr.#####/F/2020 emisă în dosarul civil nr.###/111/2020 a Tribunalului Bihor).

- fals informatic, prev. de art. 325 alin. 1 C. pen. (factura fiscală nr. 20/31.12.2021emisă de către numitul ##### în valoare de 5.000 lei reprezentând onorariu lichidator)

- fals în declarații, prev. de art. 326 alin. 1 C. pen, toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 din Codul penal.

În sarcina inculpatului s-au reținut următoarele:

În perioada de timp decembrie 2022-19.01.2023, în calitate de practician în insolvență - titular al cabinetului de insolvență CII #####, inculpatul ##### a modificat dispozitivul sentinței civile nr.#####/F/2020-emisă de Tribunalul Bihor în dosarul civil înregistrat sub nr. ###/111/2020 (publicată și comunicată prin intermediul Buletinului Procedurilor de Insolvență – doar în mediul online) prin inserarea (în cadrul unui sistem informatic) a unei mențiuni necorespunzătoare adevărului (și anume „încuviințează plata onorariului lichidatorului judiciar CII ##### cu sediul în #####, #####, #####, #####, #####, ### 34752628, în cuantum de 5.000 lei, care se va achita din fondul de lichidare constituit potrivit art.39, alin.6 din Legea 85/2014”) precum și prin inserarea (în cadrul unui sistem informatic) a semnăturii și ștampilei judecătorului sindic de pe încheierea de deschidere a procedurii a procedurii nr.37/F/2020 din același dosar.

Totodată, inculpatul a procedat (în aceeași perioadă) la falsificarea (în cadrul unui sistem informatic) a facturii fiscale nr. 20/31.12.2021 în valoare de 5.000 lei reprezentând onorariu lichidator (sub aspectul conținutului acesteia și anume a originii efective a onorariului la care era îndrituit - Sentința civilă nr.#####/F/2020 din cadrul dosarului civil nr. ###/111/2020 – Tribunalul Bihor – falsificată la rândul ei).

În aceeași perioadă, inculpatul a completat cu date nereale, declarația pe proprie răspundere-afereantă instituției de utilitate publică UNPIR Bihor (semnată și stampilată de către inculpat)- în cadrul căreia a menționat faptul că: „sentința ... prin care judecătorul sindic ... dispune onorariul de (5000 lei în favoarea sa, în urma îndeplinirii atribuțiilor de serviciu aferente calității de lichidator-practician în insolvență) achitat este definitivă”.

Ulterior, inculpatul ##### a transmis (în data de 19.01.2023) documentele falsificate mai sus menționate, către UNPIR Bihor (în format electronic de pe e-mail-ul ##### pe e-mailul filialei Bihor a UNPIR #####) solicitând decontul pentru societatea ##### SRL în dosarul civil nr. ###/111/2020, în vederea obținerii sumei de 5.000 lei din fondul național de lichidare.

În privința modalității efective de falsificare a documentelor, se reține faptul că inculpatul a întreprins (în integralitate) acțiunile de falsificare în cadrul unor sisteme informatice prin introducerea și modificarea de date informatice care au generat înscrisuri în format electronic alterate și plătuite (ce conțineau date necorespunzătoare adevărului și c aveau aptitudinea de a produce consecințe juridice) folosite cu scopul de a induce în eroare persoana vătămata Uniunea

Națională a Practicienilor în Insolvență (UNPIR) – Filiala Bihor și de a o determina să deconteze suma anterior menționată din fondul național de lichidare.

S-a reținut că activitatea infracțională de inducere în eroare nu a mai avut loc, urmare a observării caracterului fals al sentinței civile nr.####/F/2020 de către reprezentanții UNPIR Filiala Bihor.

Totodată, după momentul în care inculpatului i-au fost solicitate clarificări de către UNPIR Bihor, inclusiv depunerea în original a Sentinței nr.####/F/2020 din data de 02.12.2020, acesta a încercat să ascundă comiterea infracțiunilor de fals informatic prin formularea unei cereri de completare a dispozitivului sentinței civile nr.####/F/2020 către judecătorul sindic din cadrul Tribunalului Bihor, cerere care însă a fost respinsă ca fiind tardiv formulată.

Ulterior, în data de 10.04.2023, urmare a respingerii solicitării de completare a sentinței, inculpatul #### a depus la UNPIR Bihor o cerere de renunțare la decontul respectiv, motivând verbal că nu găsește în original sentința de închidere a procedurii de insolvență.

În raport de conduita inculpatului (ulterioară formulării cererii de decont), persoana vătămată UNPIR Filiala Bihor a procedat la verificarea și analizarea înscrisurilor depuse, ocazie cu care a constatat faptul că în Buletinul Procedurilor de Insolvență (BPI) nr. 21003/09.12.2020, sentința nr.####/F/2020 nu conținea fraza privind încuviințarea onorariului CII ####. Totodată s-a observat existența sentinței nr.###/F/08.03.2023 prin care judecătorul sindic respinge completarea dispozitivului sentinței nr.####/F/2020 în ceea ce privește decontul de onorariu, precum și faptul că semnătura și ștampila judecătorului sindic de pe sentința de închidere nr.1008/F/2020 prin care se încuviința onorariul este identică cu semnătura și ștampila judecătorului sindic de pe sentința de deschidere a procedurii nr.37/F/2020 din același dosar civil.

În raport de cele constatate, UNPIR Bihor nu a onorat plata sumei de 5.000 lei și a procedat la sesizare organelor de urmărire penală.

În dovedirea situației de fapt s-au reținut următoarele mijloace de probă: plângerea penală a persoanei vătămate UNPIR, filiala Bihor (vol. I, f.21-25); anexele plangerii: împuternicire (f.26), e-mailul pt decontare din 19.01.2023 (f.27), cererea de decontare (f.28-29), declarația pe propria răspundere (f.30), pv adunarea creditorilor și raportul final (f.31-33), încheierea ##/F/2020 de desemnare lichidator (f.34-36), încheierea nr.####/F/2020 depusă de inculpatul #### (f.37-38), factura f.20/31.12.2021 în valoare de 5.000 lei (f.39), adresă primăria #### (f.40), buletin PBI (f.41-43), cerere de renunțare la onorariu (f.44), adresa UNPIR către CII #### (f.45-46), solicitarea UNPIR de a aduce în original documentele spre decontare (f.47), corespondența pe e-mail cu confirmarea înregistrării decontului nr.150/19.01.23 (f.48), extras Libra #### și ordin la plata (f.49-50), factura 19/31.12.2021 și factura 17/31.12.2021 (f.51-52), certificat de înregistrare CII #### (f.53), pv control CII #### din 29.08.2022 (f.54-55), alte cereri de decontare (f.56-71), adresa UNPIR către CII #### de ssitare a platilor (f.72-73), declarația pers vătămate, reprez de #### (vol.I, f. 74-77), adresa răspuns nr. 311/12.03.2023 a UNPIR Bihor (vol I, f.79), declarație martor ####, judecător sindic (vol I, f. 80-83), adresa Tribunalul Bihor- Arhiva sectia II-a civila din 13.10.23 și anexe cele 2 sentințe nr. 1008/F/2020 și 183/F/2023) (vol I, f.84-86), adresa Tribunalului Bihor nr.1645/39/A/2024 cu privire la inexistența altor sentințe din data de 02.12.2020 și anexa întreg dosarul de insolvență nr.###/111/2020 privind pe #### SRL (vol I, f.88-235) Volumul II, Ordonanța predare înscrisuri și adresa raspuns UNPIR

Bihor cu anexe înscrisuri depuse privind situația deconturilor depuse de CII ##### și a sentințelor de închidere a procedurii insolvenței, în perioada ianuarie 2019-prezent. (vol II, f.1-239), alte înscrisuri.

Prin încheierea judecătorului de cameră preliminară nr. 1649/CP/23.09.2024, definitivă prin respingerea contestației, s-au respins cererile și excepțiile inculpatului, s-a constatat legalitatea sesizării instanței prin rechizitoriul din data de 25.04.2024 emis în dosarul nr. #####/P/2023 al Parchetului de pe lângă Judecătoria #####, precum și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, dispunându-se începerea judecării cauzei.

La data de 12.03.2025, UNPIR s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de 500.000 lei reprezentând daune morale.

La termenul de judecată din data de 10.01.2025, după citirea actului de sesizare, instanța a adus la cunoștința inculpatului dispozițiile art. 374 alin. 4 C. proc. Pen.

Inculpatul ##### a declarat că nu recunoaște săvârșirea faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriul din data de din data de 25.04.2024 emis în dosarul nr. #####/P/2023 al Parchetului de pe lângă Judecătoria #####.

În cursul cercetării judecătorești s-a încuviințat pentru inculpat audierea martorei ##### și proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, precum și probatoriul administrat în cursul urmăririi penale, precum și în faza de judecată, instanța reține următoarele:

În fapt, s-a reținut în sarcina inculpatului #####, că în perioada decembrie 2022-19.01.2023, în calitate de practician în insolvență -titular al cabinetului de insolvență CII #####, a falsificat într-un sistem informatic sentința civilă nr. #####/F/2020 pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul civil nr. #####/111/2020 și factura fiscală. nr. 20/31.12.2021 în valoare de 5.000 lei reprezentând onorariu lichidator și a completat o declarație pe proprie răspundere completată în care a inserat date necorespunzătoare adevărului, încercând să inducă în eroare UNPIR Bihor, cu scopul de a obține un folos patrimonial injust, respectiv decontarea din fondul de lichidare, a sumei de 5000 lei reprezentând onorariu, sumă care în realitate nu fusese acordată de către instanță.

În acest context, la data de 19.01.2023, a transmis prin email către UNPIR Bihor, decontul pentru mai multe societăți, printre care și pentru societatea ##### SRL(dosarul civil nr. #####/111/2020) decont înregistrat sub nr.150/19.01.2023 în data de 20.01.2023. A anexat decontului și sentința civilă nr. #####/F/2020 ce include în cadrul dispozitivului mențiunea: ”încuviințează plata onorariului lichidatorului judiciar CII ##### cu sediul în #####, #####, #####, #####, #####, ##### 34752628, în cuantum de 5.000 lei, care se va achita din fondul de lichidare constituit potrivit art.39, alin.6 din Legea 85/2014;”, factura fiscală nr. 20/31.12.2021 în valoare de 5.000 lei și declarația pe proprie răspundere potrivit căreia” sentința prin care s-a dispus plata onorariului, este definitivă”.

Cu privire la acuzațiile formulate, inculpatul a arătat în declarația sa, că unicul scop avut în vedere când a trimis documentele, a fost acela de a primi număr de înregistrare și de a nu pierde ocazia depunerii tuturor cererilor de decont către secretariat, urmând ca ulterior să depună documentația în original, conform procedurii.

A învederat că în lipsa depunerii tuturor actelor în original nu era posibilă decontarea și plata efectivă, astfel cum rezultă inclusiv din comunicarea prin care, la data de 23.01.2023

secretariatul UNPIR îi solicită prin e-mail că trebuie să depună actele în original pentru toate cererile de decont, „conform procedurii de decontare” (fila 47 dos. up). A mai arătat că a retras benevol cererea de decont, urmare respingerii de către instanța a cererii de completare a dispozitivului.

În acest context, cu privire acuzația de tentativă la infracțiunea de înșelăciune, faptă prev. de art. 32 din Codul penal raportat la art. 244, alin. 1 și 2 din Cod penal, inculpatul a solicitat să se constate că tentativa este neidonee, că nu există trăsătura de tipicitate a unui folos patrimonial injust, respectiv incidența cauzei speciale de nepedepsire a desistării sau a împiedicării producerii rezultatului.

Potrivit art. 244 alin. (1) C.pen., constituie infracțiunea de înșelăciune, inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos patrimonial injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, iar conform alin. 2 al aceluiași articol, fapta trebuie să fie săvârșită prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase.

Conform art. 32 alin. 1 Cod Penal, ”tentativa constă în punerea în executare a intenției de a săvârși infracțiunea, executare care a fost însă întreruptă sau nu și-a produs efectul”, iar potrivit alin. 2 ”nu există tentativă atunci când imposibilitatea de consumare a infracțiunii este consecința modului cum a fost concepută executarea.”

Astfel, actualul Cod penal reglementează doar două forme ale tentativei, respectiv tentativa idonee – art. 32 alin. (1) Cod penal și tentative neidonee (tentativa absolut improprie) – art. 32 alin. (2) Cod penal, spre deosebire de Codul penal 1969 care reglementa și tentativa relativ improprie [potrivit art. 20 alin. (2) Cod penal 1969, există tentativă și în cazul în care consumarea infracțiunii nu a fost posibilă datorită insuficienței sau defectuoșității mijloacelor folosite, ori datorită împrejurării că în timpul când s-au săvârșit actele de executare, obiectul lipsea de la locul unde făptuitorul credea că se află].

Tentativa absolut improprie (neidonee), reglementată de art. 32 alin. (2) Cod penal se aseamănă cu fapta putativă și presupune că nu există tentativă în înțelesul legii penale (fapta nu constituie infracțiune), iar nu în sensul obșinuit al cuvântului tentativă, adică în sensul că nu ar exista o încercare. Încercarea de a săvârși fapta penală există și în această ipoteză, însă executarea este cu totul inaptă de a produce efecte și nu prezintă pericol social, cu alte cuvinte, este lipsită de relevanță pentru legea penală, acesta fiind motivul pentru care textul art. 32 alin. (2) Cod penal se referă la imposibilitate de consumare, iar nu la imposibilitate de a începe executarea.

Se consideră executarea ca fiind absolut lipsită de potențialitate, adică de aptitudinea de a duce la consumarea infracțiunii, ori de câte ori autorul a conceput în mod absurd punerea în aplicare a hotărârii de a săvârși o infracțiune, respectiv felul în care va fi efectuată executarea.

Or în speță, raportat și la precizările UNPIR ##### (fila 97) potrivit cărora deconturile înregistrate în perioada aprilie 2020-iulie 2023 se făceau și în baza înscrisurilor trimise prin email, acțiunea inculpatului se subsumează noțiunii de tentativă idonee, executarea acțiunii de inducere în eroare ce constituie elementul material al infracțiunii de înșelăciune fiind complet efectuată prin falsificarea sentinței și trimiterea acesteia prin email către UNPIR Bihor, ca prin pas în procedura uzuală de decont, respectiv primirea unui număr de înregistrare, adică intrarea în circuitul administrativ.

Astfel, mijloacele folosite erau apte să producă efectul, prejudiciul era posibil însă retragerea voluntară a cererii de decont a oprit finalizarea infracțiunii, sens în care nu pot fi incidente dispozițiile legale privind tentativa neidonee.

În situația în care decontul nu ar fi avut finalitate fără depunerea documentelor în original, acțiunea inculpatului s-ar fi subscris noțiunii de tentativă relativ improprie, întrucât imposibilitatea producerii rezultatului s-a datorat ineficienței mijloacelor folosite, respectiv faptului că transmiterea în format electronic a documentelor folosite nu putea, potrivit procedurii interne a UNPIR, să ducă în mod obiectiv la efectuarea plății.

Chiar dacă tentativa relativ improprie nu mai apare ca noțiune separată în textul legal, aceasta” se absoarbe” în reglementarea generală a tentativei propriu zise (art. 33 alin. 1 Cod Penal) și se pedepsește conform dispozițiilor legale.

Se mai are în vedere că potrivit jurisprudenței constante a ICCJ, tentativa este sancționabilă chiar dacă infracțiunea nu s-a produs, atâta timp cât au fost întreprinse acte nemijlocit îndreptate spre consumare și există intenție, principiu valabil indiferent dacă uneori mijloacele nu erau apte pentru a produce rezultat.

În continuare, sub aspectul elementelor constitutive ale infracțiunii de înșelăciune, s-a solicitat de către inculpat să se constate că în speță nu s-a urmărit obținerea unui folos patrimonial injust, în condițiile în care nu a încercat să obțină ceva ce nu i se cuvenea.

A arătat că onorariul în quantum de 5000 lei pentru activitatea prestată în calitate de lichidator judiciar în dosarul nr. ###/111/2020 al Tribunalului Bihor, i se cuvenea, cu atât mai mult cu cât judecătorul sindic nu a respins cererea privind acordarea acestuia, ci doar a omis să se pronunțe cu privire la acesta.

Cu privire la aspectele învederate, instanța reține că inculpatul pretinde că ar putea lipsi caracterul injust al folosului patrimonial, ceea ce ar afecta tipicitatea infracțiunii de înșelăciune, apărare care însă nu are suport.

În acest sens, instanța reține că deși inculpatul a recurs la modificarea sentinței civile nr. #####/F/2020 din 02.12.2020 pentru a repara un viciu formal și nu pentru a solicita un folos necuvenit, obținerea unui drept prin mijloace frauduloase(falsificare) atrage incidența infracțiunii de înșelăciune, chiar dacă dreptul în sine există.

Conform practicii judiciare în materie, caracterul injust al folosului nu se referă doar la existența unui drept ci și la modul în care acel drept este obținut. Astfel, dreptul poate fi just, dar obținut prin mijloace frauduloase, produce un folos injust, sens în care apărarea formulată este neîntemeiată.

Totodată, solicitarea inculpatului privind încetarea procesului penal urmare a constatării cauzei speciale de nepedepsire a desistării/ împiedicării producerii rezultatului nu este întemeiată.

Potrivit art.34 alin. 1 Cod Penal ”nu se pedepsește autorul care, înainte de descoperirea faptei, s-a desistat ori a încunoștințat autoritățile de comiterea acesteia, astfel încât consumarea să poată fi împiedicată, sau a împiedicat el însuși consumarea infracțiunii” iar potrivit alin.2 ”dacă actele îndeplinite până în momentul desistării sau împiedicării producerii rezultatului constituie o altă infracțiune, se aplică pedeapsa pentru această infracțiune.”

În contextul textului de lege invocat în apărare, respectiv a dispozițiilor art. 34 alin. (1) Cod penal, instanța apreciază că în speță nu poate fi incidentă desistarea, întrucât renunțarea inculpatului la cererea de decont nu a fost voluntară în sens juridic, ci determinată de intervenția

UNPIR Bihor care a solicitat documentele în original precum și de faptul că cererea de completare a dispozitivului a fost respinsă.

Se are în vedere că renunțarea nu poate fi considerată voluntară atunci când este determinată de temerea că fapta va fi descoperită sau de imposibilitatea realizării rezultatului.

Astfel, instanța reține că inculpatul #####, după depunerea cererii de decont, a continuat activitatea frauduloasă prin încercarea de a legaliza post factum un act falsificat, retrăgând cererea doar atunci când a constatat că nu mai are alternativă legală, ceea ce nu poate echivala cu o desistare.

În cauză nu este incidenta nici ce-a doua ipoteză a normei, respectiv împiedicarea producerii rezultatului, în condițiile în care inculpatul a acționat doar după ce a fost confruntat cu obstacole obiective(solicitarea documentelor în original/ respingerea cererii de completare a dispozitivului). Astfel, faptul că prejudiciul nu s-a produs, nu se datorează exclusiv acțiunii inculpatului, retragerea cererii de decont fiind subsecventă unui eșec procedural, sens în care nu se poate reține că acesta a împiedicat rezultatul din proprie voință, ci pentru că nu mai avea cum să îl obțină fără să fie descoperit.

În continuare, cu privire la infracțiunea de fals informatic, se reține că potrivit art.325 Cod Penal, fapta presupune introducerea, modificarea sau ștergerea, fără drept, de date informatice ori de a restricționa, fără drept, accesul la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecințe juridice.

Din probele administrate, se reține că elementual material al infracțiunii de fals informatic(cu referire la Sentința civilă nr.#####/F/2020) reținută în sarcina inculpatului ##### constă în modificarea fără drept a unui document informatic oficial (sentința civilă nr.#####/F/2020-emisă de Tribunalul Bihor în dosarul civil înregistrat sub nr. ####/111/2020 - publicată și comunicată prin intermediul Buletinului Procedurilor de Insolvență – doar în mediul online), prin introducerea mențiunii cu privire la onorariu, cu scopul de a obține plata acestuia desi nu fusese acordat de către instanță.

Cu privire la această infracțiune, inculpatul prin av. ales, a solicitat să se constate că lipsește scopul de a produce consecințe juridice ca și element constitutiv al infracțiunii prev. de alt. 325 C.proc.pen.

A învederat că acest aspect este dovedit prin e-mailurile trimise de secretariat la datele de 23.01.2023 și 15.02.2023, precum și prin procesul-verbal de ședință din 08.02.2023, cu privire la faptul că, în lipsa depunerii documentației aferente fiecărui decont în original la filială sau prin email cu semnătură electronică, cererea formulată la data de 19.01.2023 nu ar fi putut genera efectul de decontare, respectiv plata celor 5.000 lei.

În raport de datele speței, instanța reține că inculpatul #####, ulterior alterării digitale a hotărârii judecătorești, a transmis cererea de decont împreună cu toate documentele necesare, cu scopul de a determina plata unui onorariu neacordat în realitate, deci de a produce un efect juridic concret.

Faptul că UNPIR Bihor a solicitat ulterior documentele în original, nu înlătură intenția infracțională și nu afectează existența infracțiunii întrucât falsul informatic este o infracțiune de pericol abstract, iar consumarea acesteia nu este condiționată de producerea efectivă a unui prejudiciu ori a unui efect juridic, ci de intenția de a produce astfel de consecințe.

În ceea ce privește infracțiunea de fals informatic cu privire la factura fiscală nr. 20/31.12.2021 în valoare de 5.000 lei (reprezentând onorariu lichidator) emisă de către numitul #####, s-a reținut că ar fi fost falsificată sub aspectul conținutului acesteia prin introducerea de date informatice nereale în cadrul unui sistem informatic, respectiv originea efectivă a onorariului la care era îndrituit — sentința civilă nr. #####/F/2020 din cadrul dosarului civil nr. ####/111/2020 — Tribunalul Bihor) cu scopul utilizării sale în vederea producerii unei consecințe juridice.

Analizând starea fapt reținută prin raportare la dispozițiile legale care reglementează infracțiunea supusă analizei (art. 325 Cod Penal) și la înscrisurile din dosar, instanța are în vedere că nu s-a dovedit o intervenție asupra conținutului informatic al facturii fiscale nr. 20/31.12.2021, iar factura nu face nicio referire la sentința civilă nr. #####/F/2020, ci doar mențiunea că este aferentă dosarului nr. ####/111/2020.

Astfel, în lipsa probelor tehnice obiective care să dovedească introducerea de date informatice în factura electronică nr. 20/31.12.2021, instanța nu poate reține elementul material al infracțiunii de fals informatic.

În condițiile în care, modalitățile prevăzute la art. 325 C.pen. nu au avut ca urmare date necorespunzătoare adevărului, nu se va putea reține infracțiunea de fals informatic, indiferent de scopul urmărit. Sintagma „rezultând date necorespunzătoare adevărului” evidențiază producerea unui rezultat (aparitia unor date informatice contrafăcute ori alterate) și nu doar existența unei urmări în sens juridic (atingerea adusă valorii sociale protejate de textul de incriminare).

În consecință, având în vedere că nu este îndeplinită cerința esențială atașată elementului material al infracțiunii de fals informatic, prev. de art. 325 Cod penal, instanța constată că față de limitele actului de sesizare, în cauză este incident cazul care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale reglementat de art. 16 alin. (1) lit. b) teza I Cod proc. pen., respectiv fapta nu este prevăzută de legea penală.

În ceea ce privește infracțiunea de fals în declarații, s-a reținut în sarcina inculpatului că a atașat cererii de decont a onorariului, o declarație pe proprie răspundere completată în cadrul unui sistem informatic (și ulterior semnată și ștampilată), în care a inserat date informatice necorespunzătoare adevărului, respectiv faptul că „sentința ... prin care judecătorul sindic ... dispune plata onorariului de (5000 lei în favoarea sa-în urma îndeplinirii atribuțiilor de serviciu aferente calității de lichidator-practician în insolvență) este definitivă”.

Instanța reține că infracțiunea de fals în declarații, prev. de art. 326 Cod penal, este infracțiunea ce constă în fapta persoanei de a face, în fața unui funcționar public sau unei unități în care acesta își desfășoară activitatea, o declarație necorespunzătoare adevărului, în vederea producerii unei consecințe juridice pentru sine sau pentru dacă, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește pentru producerea acelei consecințe.

În cauza pendinte, în cadrul procedurii de decontare a onorariului, inculpatul ##### a completat o declarație tipizată, în care a menționat că hotărârea judecătorească prin care s-a dispus plata onorariului, este definitivă.

Din materialul probator administrat în cauză, rezultă fără dubiu că sentința civilă nr. #####/F/2020 pronunțată de Tribunalul Bihor în cadrul dosarului civil nr. ####/111/2020 — era, la momentul completării declarației, definitivă potrivit dispozițiilor codului de pr. civilă, însă nu

conținea și dispoziția privind plata onorariului, iar acest aspect era cunoscut de către inculpat, care a și încercat să remedieze omisiunea instanței.

În practica judiciară s-a statuat că, „pentru ca acțiunea de a face o declarație necorespunzătoare adevărului să constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii de fals în declarații, trebuie ca respectiva declarație să fie aptă, potrivit legii sau împrejurărilor, de a produce consecințele urmărite de declarant sau, într-o altă formulare din doctrină să aibă, potrivit legii sau împrejurărilor, valoare probatorie și eficiență juridică. Pentru ca acțiunea de a face o declarație necorespunzătoare adevărului unui funcționar public sau unei unități în care acesta își desfășoară activitatea să devină element material al infracțiunii de fals în declarații, trebuie constatată, printre altele, îndeplinirea cerinței esențiale ca declarația necorespunzătoare adevărului să fie dintre acelea care, potrivit legii sau împrejurărilor, servește la producerea vreunei consecințe juridice.

Se reține astfel concluzia că declarația neadeverată, făcută cu scopul de a produce o consecință juridică pentru declarant sau pentru un terț, nu este suficientă prin ea însăși pentru realizarea infracțiunii de fals în declarații, fiind necesar ca aceasta să aibă aptitudinea de a produce rezultatul urmărit.

Raportat la datele speței, instanța reține, contrar apărărilor formulate, că declarația avea aptitudinea de a produce rezultatul urmărit, nefiind o declarație opțională, ci o condiție obligatorie impusă în procedura administrativă de decontare.

Prin această declarație, inculpatul #####, a certificat existența dreptului la onorariu, fiind dată cu intenția directă de inducere în eroare pentru obținerea unui folos patrimonial.

Astfel, din analiza coroborată a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale și în faza cercetării judecătorești se reține că inculpatul ##### se face vinovat de comiterea infracțiunilor de tentativă la infracțiunea de înșelăciune, faptă prev. de art. 32 din Codul penal raportat la art.244, alin.1 și 2 din Cod penal, fals informatic, faptă prevăzută de art.325, alin.1 din Codul penal, (cu referire la Sentința civilă nr.####/F/2020 emisă în dosarul civil nr. ####/111/2020 a Tribunalului Bihor) și fals în declarații, prev. de art. 326 alin. 1 C. pen, toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 din Codul penal.

în vedere toate considerentele enunțate, potrivit art. 396 Cod proc. pen., instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că faptele deduse judecății există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpat cu forma de vinovăție prevăzută de lege, în cauză impunându-se astfel, stabilirea unor pedepse.

La individualizarea judiciară, instanța va avea în vedere gravitatea infracțiunilor săvârșite și pericolozitatea inculpatului care se evaluează global potrivit criteriilor prevăzute de art. 74 alin. 1 C. pen.

Totodată, instanța va mai avea în vedere că pentru a acționa ca un factor educativ, constrângerea penală trebuie să fie în măsură să forțeze procesele psihice profunde ale inculpatului, să influențeze rațiunea, sentimentul, voința acestuia, spre a-l determina să-și modifice în mod statornic comportament. Pedepsa este în măsură să realizeze această finalitate numai dacă prin felul și măsura sa reflectă gravitatea faptei, gradul de vinovăție și pericolozitatea inculpatului, dacă este rațională, convingătoare, justă și echitabilă (în același sens, ÎCCJ, secția penală, decizia nr. ####/13.12.2017).

Astfel, în raport de criteriul de evaluare, reprezentat de gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, instanța reține că acestea prezintă, în ansamblu, un grad de pericol social grav, având în vedere activitatea de inducere în eroare a persoanei vătămate prin folosirea hotărârii falsificate dar și faptul că s-a adus atingere relațiilor sociale referitoare la protecția patrimoniului împotriva actelor de fraudare. Împrejurarea că infracțiunea de înșelăciune a rămas în forma tentativei nu se datorează inculpatului, ci faptului că suma nu a fost decontată, nefiind depuse documentele în original.

În ceea ce privește pericolozitatea inculpatului, instanța are în vedere faptul că, în evaluarea acestui criteriu, este necesară trimiterea la antecedenta penală, conduita acestuia după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate și situația familială și socială.

Instanța reține că deși inculpatul nu a recunoscut săvârșirea faptelor, acesta a colaborat cu organele judiciare, iar din copia fișei de cazier judiciar rezultă că inculpatul nu figurează cu antecedente penale.

În ceea ce privește vârsta, nivelul de educație și situația socială, se reține că inculpatul este cetățean român, în vârstă de 60 de ani, căsătorit, are studii superioare și este integrat social.

Aplicând aceste criterii în concret, având în vedere toate considerentele enunțate anterior, instanța apreciază că pedeapsa cu închisoarea este singura în măsură să răspundă în mod eficient dublului scop: de prevenire și sancționare, contribuind în egală măsură la reeducarea și atenționarea reală a inculpatului.

Pentru luarea acestei decizii instanța ia în considerare faptul că este necesară o soluție de condamnare a inculpatului, pentru motivele arătate în cadrul analizei situațiilor de fapt și de drept, referitoare la gravitatea infracțiunii, la lezarea obiectului juridic protejat de legea penală și la necesitatea de conștientizare de către inculpat a situației reprobabilă în care s-a plasat prin propria conduită.

În consecință, instanța consideră că pedeapsa închisorii de 1 an pentru infracțiunea de tentativă la înșelăciune, 1 an pentru infracțiunea de fals informatic și pedeapsa închisorii de 6 luni pentru infracțiunea de fals în declarații sunt suficiente și necesare, având în vedere faptele săvârșite și persoana inculpatului #####.

Întrucât infracțiunile pentru care inculpatul este condamnat prin prezenta hotărâre au fost săvârșite sub forma concursului real de infracțiuni instanța va face aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 lit. b) din C.pen., astfel că va contopi pedepsele stabilite și va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea de 1 an închisoare, la care se adaugă sporul fix obligatoriu de 6 luni închisoare reprezentând o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite ($1/3 \times 18$ luni), urmând ca inculpatul să execute pedeapsa rezultantă de 1 an și 6 luni închisoare.

În continuare, analizând dispozițiile art. 91 alin. 1 și 3 din C.pen. instanța constată însă că în cauză sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile privind suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, întrucât: pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 3 ani, inculpatul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an și inculpatul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, față de aspectul că inculpatul deși nu a recunoscut săvârșirea faptelor, a colaborat cu organele judiciare și nu are antecedente penale instanța apreciază că inculpatul are posibilități

de îndreptare, aplicarea pedepsei fiind suficientă chiar fără executarea acesteia, fiind însă necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă de timp determinată.

Se are în vedere și specificul măsurilor de supraveghere și al obligațiilor ce se impun în cazul suspendării executării pedepsei, sub avertismentul că în caz de reiterare a conduitei infracționale, beneficiul suspendării se poate revoca.

Astfel, în baza art. 91 din C.pen. instanța va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei cu închisoarea, pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani, termen stabilit în condițiile art. 92 alin. 1 din C.pen., care va curge de la data rămânării definitive a prezentei sentințe, conform art. 92 alin. 2 din C.pen.

Din analiza dispozițiilor art. 93 C.pen. rezultă că, în cazul individualizării executării pedepsei în forma suspendării sub supraveghere, sunt obligatorii impunerea măsurilor de supraveghere, stabilirea cel puțin a unei obligații dintre cele enumerate de text (la alineatul 2), precum și a obligației de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității.

În baza art. 92 alin. 3 teza I și art. 93 alin. (1) din C.pen., instanța va obliga inculpatul ca, pe durata termenului de supraveghere, să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Bihor la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. 2 C.pen., va impune inculpatului să execute obligația prevăzută de lit. b a acestui articol, respectiv să urmeze un program de reintegrare socială derulat de serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituțiile din comunitate.

În baza art. 92 alin. 3 teza II și art. 93 alin. 3 din C.pen., pe parcursul termenului de supraveghere condamnatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei #####

#####.

În baza art. 404 alin. (2) C.proc.pen. raportat la art. 91 alin. (4) C.pen., instanța va atrage atenția inculpatului asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune conform art. 96 C.pen., care prevăd că nerespectarea cu rea-credință a măsurilor de supraveghere sau a obligațiilor impuse, precum și săvârșirea unei noi infracțiuni pe durata termenului de supraveghere conduc la revocarea suspendării și executarea pedepsei închisorii în regim de detenție.

În ceea ce privește daunele morale solicitate de persoana juridică UNPIR Bihor, se are în vedere că în analiza acordării unor daune morale persoanei juridice, trebuie să se țină seama de faptul că domeniul drepturilor nepatrimoniale recunoscute persoanelor juridice este restrâns la acele drepturi subiective pe care persoana juridică le poate avea potrivit legii.

Sub acest aspect, Înalta ##### a arătat că rolul daunelor morale este acela de a conduce la o reparare a suferințelor fizice încercate sau a atingerilor aduse onoarei, demnității, reputației, prestigiului unei persoane. ##### aceste atribute sunt în general proprii persoanelor fizice, unele dintre ele pot fi atribuite și persoanelor juridice, însă, în aceste cazuri, legiuitorul a recunoscut în mod expres posibilitatea acordării daunelor morale persoanei juridice (de exemplu pentru fapte de

concurență neloială sau pentru nesocotirea dreptului la denumire, sediu, emblemă, marcă de fabrică).

Astfel, solicitarea persoanei juridice UNPIR Bihor de a fi obligat inculpatul la daune morale în cuantum de 500.000 lei, urmează a fi respinsă, instanța reținând că în cauză nu a fost dovedită o atingere concretă a reputației/imaginei persoanei juridice.

Articolele de presă invocate, au prezentat faptele inculpatului ##### în cadrul exercitării libertății de exprimare și a dreptului la informare, în condițiile legii, sens în care nu pot fi reținute elemente care să justifice acordarea daunelor morale, în speță nefiind vorba despre drepturi nepatrimoniale protejate expres de lege.

În baza art. 274 alin. 1 Cod proc. pen., va obliga inculpatul ##### la plata către stat a sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în favoarea statului.

În baza art. 276 Cod pr. penală va obliga inculpatul la plata sumei de 8000 lei către partea civilă UNPIR Bihor cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu parțial de avocat, stabilit într-un cuantum rezonabil care să reflecte echilibrul dintre dreptul persoanei vătămate la asistență juridică și obligația inculpatului de a suporta doar cheltuieli justificate și necesare.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art. 396 alin. (1) și (5) Cod proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I Cod pr. penală, achită pe inculpatul ##### pentru săvârșirea infracțiunii de fals informatic prevăzută de art. 325 Cod Penal (cu referire la factura fiscală nr. 20/31.12.2021).

În baza art. 396 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, condamnă pe inculpatul #####, fiul lui ##### și #####, domiciliat în #####, str. Gen. #####, nr.16, CNP #####, cetățean român, studii superioare, căsătorit, fără antecedente penale, la următoarele pedepse:

□ 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la înșelăciune, prev. de art. 32 alin. 1 Cod penal rap. la art. 244 alin. 1 și 2 Cod penal;

□ 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals informatic prev. de art. 325 Cod Penal;

□ 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații prev. de art. 326 alin. 1 Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. 2 Cod Penal.

În baza art. 38 și art. 39 alin. 1 lit. b) din Codul penal aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea de 1 an închisoare, la care se adaugă un spor obligatoriu de o treime din celelalte pedepse, respectiv 6 luni închisoare, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 91 Cod penal, dispune suspendarea executării pedepsei închisorii sub supraveghere, pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani, stabilit conform dispozițiilor art. 92 Cod penal.

În temeiul art. 93 alin. 1 Cod penal, obligă inculpatul ca, pe durata termenului de supraveghere, să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Bihor, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
d) să comunice schimbarea locului de muncă;
e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. 2 lit. b) Cod penal, impune inculpatului să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul art. 93 alin. 3 Cod penal, dispune ca inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei #####, jud. Bihor sau în cadrul Muzeului Țării Crișurilor #####.

Potrivit art. 91 alin. 4 Cod penal, atenționează inculpatul asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere și executarea pedepsei în regim de detenție în cazul nerespectării, cu rea-credință, pe parcursul termenului de supraveghere, a măsurilor de supraveghere sau a obligațiilor impuse sau în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni pe parcursul termenului de supraveghere.

Respinge ca nefondată cererea privind obligarea inculpatului la daune morale către partea civilă UNPIR Bihor.

În baza art. 274 alin. 1 Cod pr. penală, obligă inculpatul ##### la plata sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în favoarea statului.

În baza art. 276 Cod pr. Penală, obligă inculpatul la plata sumei de 8000 lei către partea civilă UNPIR Bihor cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu parțial de avocat.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei hotărârii.

Pronunțată astăzi, 23.09.2025, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Grefier,

#####

Red./Tehnored. #####

5 ex./emis 3 #####.2025

